

documentul miscarii umaniste

- Umanistii sunt femei si barbati ai acestui secol, ai acestei epoci. Îsi au radacinile în umanismul istoric si se inspira din aportul a diverse culturi, nu numai de la acelea care ocupa o pozitie centrala în momentul de fata. Mai mult, sunt barbati si femei care lasa în urma acest secol si acest mileniu si se lanseaza catre o lume noua.
- *Umanistii sunt constienti ca au în urma o istorie foarte lunga, iar în fata lor un viitor si mai vast. Sunt preocupati de viitor, iar în prezent lupta pentru depasirea acestei crize generale. Sunt optimisti, cred în libertate si în progresul social.*
- Sunt internationalisti, aspira catre o natiune umana universala. Au o viziune globala a lumii în care traiesc si se comporta corespunzator mediului lor. Nu doresc o linie uniforma, ci una multiforma: multiforma în etnii, în limbi si în obiceiuri; multiforma în locuri, în regiuni si în autonomii; multiforma în idei si în aspiratii; multiforma în credinte, în ateism si religii; multiforma în slujbe; multiforma în creativitate.
- *Umanistii nu vor patroni; nu vor conducatori si nici sefi, nici nu se vor reprezentanti sau sefii vreunora. Umanistii nu vor un Stat Centralizat, dar nici un alt Stat Paralel care sa-l înlocuiasca. Umanistii nu vor armate de politisti, nici bande armate care sa le ia locul.*
- Însa, între aspiratiile umanistilor si realitatea lumii de astazi s-a ridicat un zid. A sosit deja momentul darâmarii acestui zid. Pentru ca acest lucru sa devina posibil, este necesara unificarea tuturor umanistilor din întreaga lume.

I. CAPITALUL MONDIAL

Iata marele adevar universal: banii înseamna totul! Banii înseamna guvern, înseamna lege, înseamna putere.

Iata marele adevar universal: banii înseamna totul! Banii înseamna guvern, înseamna lege, înseamna putere. Înseamna într-un cuvânt supravetuirea. Însa puterea banului se regaseste si în Arta, Filosofie, Religie. Nu se face nimic fara bani; nu se poate face nimic fara bani. Nu exista rapoarte personale fara bani. Nu exista intimitate fara bani si pâna chiar si o solitudine pura depinde de bani.

■ **Însa raportul cu acest "adevar universal" este contradictoriu.** Lumea, în marea ei majoritate, nu doreste o asemenea stare a lucrurilor. Ne aflam deci, în fata tiraniei banului. O tiranie care nu se lasa abstracta, deoarece are un nume, reprezentanti, executori si modalitati de procedare bine definite. Astazi nu avem de-a face nici cu economii feudale, nici cu industrii

nationale si nici macar cu interese de grupuri regionale. Astazi, acesti supravetuitori ai Istoriei, trebuie sa se supuna normelor capitalului financiar international pentru a-si asigura propria cota. Un capital speculativ, care se concentreaza la scara mondiala. *Într-o situatie ca aceasta, pâna si Statul national pentru a supravetui, are nevoie de credinte si de împrumuturi.* Toti cersesc investitii, însa pentru a le avea, furnizeaza bancii garantia, care va fi ea însasi cea care va avea ultimul cuvânt asupra deciziilor fundamentale. Soseste timpul când aceleasi întreprinderi, la fel ca si orasele si satele, vor fi proprietatile indiscutabile ale bancii. Se aproprie momentul Statului Paralel, timp în care vechea ordine va trebui sa fie distrusa.

■ **Încetul cu încetul, dispar vechile forme de solidaritate.** În definitiv, ne aflam în fata dezintegrării tesutului social si a aparitiei pe scena a milioanele de fiinte umane indiferente si fara legaturi între ele, în ciuda mizeriei care le aduna. *Marele capital nu numai ca domina obiectivitatea, datorita controlului asupra mijloacelor de productie, dar domina si subiectivitatea, gratie controlului asupra mijloacelor de comunicare si de informare.* În aceste conditii, aceasta poate dispune dupa cum doreste, de resursele materiale si sociale, reducând astfel natura la o stare în

care nu mai poate fi recuperata, tinând tot mai putin cont de fiinta umana. Marele capital posedea mijloacele tehnologice pentru a face toate acestea. Si tot în modul în care a saracit întreprinderile si tarile, si-a pus amprenta si pe distrugerea semnificatiei Stiintei, transformând-o într-o tehnologie generatoare de mizerie, distrugere si lipsa de ocupatii.

■ **Umanistii nu au nevoie de discursuri grandioase** pentru a scoate în evidenta faptul ca astazi, exista posibilitati tehnologice pentru dezvoltarea în termen scurt si pe întinse zone ale lumii, problema integrării întregii forte de munca dezocupata, problemele de nutritie, de sanatate, ale locuintei si învatamântului. Daca aceste posibilitati nu se transforma în realitate, aceasta se datoreaza faptului ca speculatia monstruoasa a marelui capital, împiedica acest fenomen.

■ **Marele capital a încheiat deja stadiul corespondent al economiei de piata,** iar acum cauta sa disciplineze societatea, într-un mod în care sa faca fata haosului pe care el însusi la generat. Împotriva unor asemenea irationalitati, nu se ridica în mod dialectic vocile dreptatii, ci cele mai obscure rasisme, integralitati si fanatisme. Si daca acest neo-rationalism va prinde vânt prielnic catre interiorul regiunilor si colectivitatilor, frontul de actiune al fortelor progresiste se va reduce tot mai mult. Pe de alta parte, milioane de

angajati sunt deja constienti fie de absurditatea centralismului statal, fie de falsitatea democratiei capitaliste. Acesta este motivul pentru care muncitorii se ridica împotriva capetelor încoronate ale sindicatelor si pentru care popoare întregi, pun în discutie partidele si guvernele. Însa este necesar ca asemenea fenomene sa fie reorientate, pentru ca altfel, s-ar sfârși într-un steril spontaneism. Este necesar ca aspectele fundamentale ale factorilor de productie, sa fie discutate cât mai aproape de cei din popor.

■ **Pentru umanisti, factorii productiei sunt munca si capitalul, în timp ce înselaciunea si exploatarea sunt considerate superfluu.** În situatia actuala, umanistii lupta pentru transformarea radicala al absurdului raport stabilit între acesti doi factori. Pâna astazi, a fost stabilita urmatoarea regula: profitul revine capitalului, iar muncitorului îi revine salariul. Si acest dezechilibru a fost justificat cu argumentul de tip "riscul" comportat de investitie Ca si acum muncitorul n-ar fi riscat prezentul si viitorul sau, în fluxurile si

refluzurile crizelor si al lipsei locurilor de munca. Mai este în joc si puterea de decizie si de gestionare a întreprinderii. Profitul nu este destinat a fi reinvestit în întreprindere, nu este directionat catre extindere si diversificare, ci ia calea speculatiilor finantiare. În modul acesta, profitul nu creaza noi locuri de munca, dar ia calea speculatiilor finantiare. În consecinta, *presiunile muncitorilor trebuie sa impuna capitalului atingerea randamentului maxim.* Dar asta nu se va putea demonstra fara o coparticipare în gestionarea si în directionarea întreprinderii. În mod diferit, cum se vor putea evita concedierile în masa, închiderile si dezmembrarea întreprinderilor? De fapt, adevarata problema sta în insuficienta investitiilor, falimentarea frauduloasa a întreprinderilor, îndatorarea fortata a acestor întreprinderi, transferul capitalurilor si nu în profitul care ar putea deriva din cresterea productivitatii. Daca totusi cineva, în baza învataturilor ideologiei marxiste, ar insista asupra ideii de confiscarea

**presiunile muncitorilor
trebuie sa impuna
capitalului atingerea
randamentului maxim**

Pentru umanisti, factorii productiei sunt munca si capitalul, în timp ce înselaciunea si exploatarea sunt considerate superfluu

mijloacelor de productie de catre muncitori, ar trebui sa tina cont de recentul faliment al Socialismului real.

■ Pe lângă acest fapt, celui care arata ca, a reglementa capitalul- în acelasi mod în care este reglementata munca, ar permite transferul capitalului catre diverse puncte si zone mai profitabile, trebuie sa i se raspunda, ca acest fenomen nu va mai fi posibil pentru înca prea mult timp, deoarece irationalitatea schemei actuale se va conduce la saturatie si criza mondiala. Însa aceasta explicatie, nu numai ca demonstreaza recunoasterea unei radicale imoralitati, dar neglijeaza procesul istoric al transferului de capital catre banca, *de unde reiese ca acelasi întreprinzator sfârseste prin a deveni un angajat, neavând capacitate de decizie în interiorul unui mecanism în care autonomia sa este numai aparenta.* Oricum, acelasi întreprinzator își va da seama de acest proces recesiv si va începe în sfârșit sa reconsidere aceste argumente.

■ **Umanistii simt necesitatea de a actiona** nu numai în câmpul lucrativ, dar si în cel politic, pentru a *împiedica Statul în a mai fi un instrument al capitalului financiar mondial,* pentru a stabili un raport echitabil între factorii de productie si pentru a reda societatii autonomia ce i-a fost sustrasa.

II. DEMOCRATIA FORMALA SI DEMOCRATIA REALA

Structura democratiei este foarte grav deteriorata, având fisuri la nivelul stâlpilor de sprijin...

Structura democratiei este foarte grav deteriorata, având fisuri la nivelul stâlpilor de sprijin: independenta puterilor, reprezentarea si respectarea minoritatilor.

■ **Teoria independentei puterii este un contrasens.** De fapt, este suficienta o simpla investigatie asupra originii si asupra articulatiilor oricarii puteri, pentru a ne da seama de raporturile intime care le leaga. Si n-ar putea fi altfel. Fac parte din acelasi sistem. De aici, frecventele crize datorate suprematiei unei puteri asupra alteia, datorate suprapunerii functiilor, coruptiei si iregularitatilor, care în final reflecta situatia economica si politica globala a unei anume tari.

■ **În ceea ce priveste reprezentarea,** trebuie spus ca, în perioada în care a fost introdus votul universal se credea ca ar exista un singur act între alegerea reprezentantilor poporului si încheierea mandatului lor. Însa odata cu trecerea timpului, s-a vazut clar, ca dincolo de acest prim act, prin care cei multi aleg cei putini, *esista un al-II-lea act, prin care cei putini îi tradeaza pe cei multi,* transformându-se în purtatorii intereselor straine tocmai prin mandatul primit. Iar acest rau deja la incubat în sânul partidelor politice, care sunt reduce la forma unor "culmi ale adevarului", diferite dupa necesitatile poporului. Se vede deja cum în interiorul masinarii partidelor, *marile interese finantiaza candidatii si impun politicile pe care acestia trebuie sa le avanseze.* Toate acestea,

evidentiaza o profunda criza în conceptul si în expresivitatea practica a reprezentarii.

■ **Umanistii lupta pentru transformarea practicii reprezentarii,** dând maxima importanta consultatiilor populare, referendum-urilor, alegerii nominale a candidatiilor. Esista înca în numeroase tari, legi care subordoneaza candidatii independenti partidelor politice, sau acestia vor depasi cu greu limitele de prag si difesitele stratageme care le limiteaza posibilitatile de prezentare în fata vointei populare. Orice Constitutie sau lege, care delimiteaza deplina capacitate a cetateanului de a alege sau de a fi ales, este o gluma în comparatie cu însasi fundamentul democratic real, care este dincolo de orice reglementare juridica. *Si daca se vrea transpunerea în viata a principiului sanse egale, atunci va fi necesara funerea mijloacelor de informare în masa (mass-media) în serviciul populatiei pe toata durata electorala, când candidatii își expun propunerile proprii, oferind tuturor aceleasi sanse.*

■ **Mai mult, vor trebui sa fie promulgate legi sub responsabilitatea politica,** în baza carora, *cei care nu își vor mentine promisiunile facute electoratului vor risca interdictii, destituirea, sau un proces politic judiciar.* Aceasta pentru ca remedierea alternativa, actualmente în vigoare, în baza carei indivizii si partidele care nu-si îndeplinesc obligatiile vor fi penalizati prin vot la scrutinele succesive, nu rezolva deloc al-II-lea act, în care sunt tradati electorii

atunci va fi necesara funerea mijloacelor de informare în masa (mass-media) în serviciul populatiei pe toata durata electorala, când candidatii își expun propunerile proprii

reprezentati. În ceea ce priveste consultatia directa pe teme cu caracter de urgenta, posibilitatile tehnologice de punere a acesteia în practica, cresc de la o zi la alta. Nu este vorba de necesitatea prioritara a unor investigatii sau sondaje manipulate, ci este vorba de a favoriza participarea si votul direct prin intermediul mijloacelor electronice si informationale avanzate.

■ **Într-o democratie reala, trebuie sa se ofere minoritatilor garantia** unui raport adecvat de reprezentare, însa mai mult de aceasta, trebuie sa se ia toate

masurile care sa favorizeze transpunerea în practica a integrarii si dezvoltarii. Astazi, minoritatile, asediate de xenofobie si de discriminare, cer cu disperare sa fie recunoscute, iar în acest sens umanistilor le revine responsabilitatea de a ridica aceasta tema la nivelul de discutie prioritara, *conducând pretutindeni lupta împotriva neofascistilor*, mascati sau la vedere, indiferent cum sunt. *În definitiv, a lupta pentru drepturile minoritatilor, înseamna a lupta pentru drepturile tuturor fiintelor umane.*

cei care nu își vor mentine promisiunile facute electoratului vor risca interdictii, destituirea, sau un proces politic judiciar

■ **În interiorul unei tari exista judete, regiuni si autonomii întregi** care se confunda cu aceasta discriminare a minoritatilor, aceasta nefiind altceva decât consecinta centralismului statal, care nu reprezinta astazi decât un instrument lipsit de sensibilitate, aflat în mâinile marelui capital. *Acest fenomen se va sfârși când se va favoriza aparitia unei organizatii federative, când reala putere politica se poate întoarce în mâinile celor ce au radacini istorico-*

culturale.

■ *Cu siguranta, prin funerea în centrul atentiei a temei capitalului si a muncii, a problemelor democratiei reale si a obiectivului de descentralizare a aparatului de stat, se va descoperi necesitatea directionarii luptei politice în directia crearii unui nou tip de societate. O societate flexibila si în continua miscare, în acord cu necesitatile dinamice ale popoarelor care sunt astazi sufocate de dependenta.*

III. POZITIA UMANISTA

Actiunile umanistilor se inspira pe de-o parte din necesitatile vietii, care constau în îndepartarea durerii si în apropierea de placere.

Actiunile umanistilor nu se inspira din teorii fantasiste despre Dumnezeu, despre Natura, Societate, sau despre Istorie. Se inspira pe de-o parte din necesitatile vietii, care constau în îndepartarea durerii si în apropierea de placere, însa viata adauga acestor nevoi umane si pe aceea de imagine permanenta a viitorului, împins fiind de experienta acumulata si cu intentia de a îmbunătăti situatia prezenta. Experienta umana nu este simplul produs al selectiei sau al acumularilor naturale si fiziologice, cum se întâmpla la toate celelalte specii; *este în schimb experienta personala si sociala folosita în prezent pentru învingerea durerii si evitarea acesteia pe viitor.*

■ **Efortul sau, care se acumuleaza în productii sociale**, se modifica si se transforma într-o continua lupta caracteristica fiecărei generatii, dusa pentru îmbunătățirea conditiilor naturale, incluzând aici si necesitatile corpului uman. *Acesta este motivul pentru care fiinta umana trebuie sa fie înțeleasa ca si o fiinta istorica, dotata cu un anume tip de comportament social, capabila sa transforme lumea si însasi natura umana.* Si de fiecare data când un individ, sau un grup de indivizi, se impun prin violenta, nu fac altceva decât sa opreasca istoria, transformând victimile unei asemenea violente în obiecte "naturale". Natura nu are intentii; de aceea, a nega libertatea si intentiile celorlalti, înseamna cu alte cuvinte transformarea lor în obiecte naturale, în obiecte de folosinta.

Umanismul pune pe primul loc problema muncii fata de marile capital; problema democratiei reale fata de democratia formala...

■ **Umanitatea, în lentul ei progres**, are nevoie de transformarea naturii si a societatii, eliminând actele de natura violenta si animalica pe care unele fiinte umane le exercita asupra altora. Când se va produce acest fenomen, se va trece de la preistorie la o istorie cu adevarat umana. Pâna atunci, *nu se va putea porni de la nici o alta valoare centrala, neconsacrata ca si fiinta umana completa, în ciuda tuturor realizarilor si libertatilor sale.*

■ **De aceea umanistii afirma: "Nimic deasupra fiintei umane si nici o fiinta umana supusa alteia".** Considerând ca Dumnezeu, Statul si Banii, sau orice alta entitate, ar fi valoarea centrala, fiinta umana este asezata într-o pozitie subordonata si astfel se creaza conditii pentru ca aceasta sa poata fi controlata sau sacrificata. Acest punct le este foarte clar umanistilor. Ei pot fi atei sau credinciosi, însa nu pornesc de credinta pentru a-si fundamenta actiunile, sau pentru a-si forma viziunea proprie despre lume. *Pornesc de la fiinta umana si de la trebuintele ei imediate.* Iar daca în lupta lor pentru o lume mai buna, cred ca au descoperit o inventie care sa schimbe Istoria într-o directie progresista, pun aceasta credinta si aceasta descoperire în slujba fiintei umane.

■ **Umanistii arata clar baza problemei: a sti daca se vrea a trai si a se decide în ce conditii se doreste a se trai.**

Orice forma de violenta- fizica, economica, rasiala, religioasa, sexuala, ideologica- datorita careia progresul uman a fost blocat, îi degusta pe umanisti. Pentru umanisti, orice forma de discriminare - manifestata la vedere sau mascat - constituie un motiv de a protesta.

■ **Umanistii nu sunt violenti, dar mai înainte de toate nu sunt lasi si nu se tem de a înfrunta violenta, deoarece stiu ca actiunile lor au sens.** Umanistii îmbina întotdeauna viata personala cu cea sociala. Nu propun antinomii false si tocmai în aceasta consta coerenta lor.

■ **Apare astfel trasata, linia de demarcatie dintre Umanism si Antiumanism.**

Umanismul pune pe primul loc problema muncii fata de marile capital; problema democratiei reale fata de democratia formala; problema descentralismului fata de cea a centralismului; problema nediscriminarii fata de cea a discriminarii; libertatea fata de opresiunea; problema sensului vietii fata de resemnare în fata complicitatii si a absurdului.

■ **Întrucât se bazeaza pe libertatea de a alege**, umanismul posedea unica etica valabila în momentul de fata. Creditând exprimarea libera si libertatea, disting usor rea credinta de erori, pe cel care greseste fata de cel care tradeaza.

"Nimic deasupra fiintei umane si nici o fiinta umana supusa alteia"

IV. DE LA UMANISMUL INGENUU LA UMANISMUL CONSTIENT

Umanismul trebuie sa transforme simplul protest într-o forta constienta, orientata spre transformari ale structurilor economice.

■ **Atât în plan social**, cât si la locul de munca si în viata privata a muncitorilor, umanismul trebuie sa transforme simplul protest într-o forta constienta, orientata spre transformari ale structurilor economice.

■ **În ceea ce priveste pe membrii activi ai organizatiilor sindicale si pe membrii partidelor politice progresiste**, lupta lor va deveni coerenta, în masura în care va fi directionata în *transformarea pilonilor organizatiilor din care fac parte* si în masura în care vor da acestor organizatii o orientare care sa puna pe primul loc, dincolo de revendicarile mai importante, pozitile de fond sustinute de Umanism.

■ **În rândurile numerosilor docenti si studenti**, în mod normal sensibili la nedreptati, vointa de schimbare va deveni constienta putin câte putin, odata ce criza generala a sistemului va începe sa apese si asupra lor. Si bineînțeles, chiar în zilele

noastre, sectorul jurnalistic, care este la curent cu tragediile fiecărei zile, comporta o orientare umanista, ca si acele paturi de intelectuali ale caror opere sunt în contrast cu modelele sustinute de acest sistem inuman.

■ **În fata suferintei umane**, din diferite parti sosesc invitatii pentru actiuni dezinteresate în favoarea celor care sunt marginalizati sau discriminati. Asociatii, anumite grupuri de voluntari si importante paturi ale populatiei, se mobilizeaza cu diferite ocazii pentru a da o contributie pozitiva. Denuntarea acestor probleme constituie fara îndoiala unul dintre aporturile acestor grupuri. Totusi, ei nu aseaza actiunea lor, între termenii unei necesare transformari a structurilor care stau la originea raului pentru care protesteaza. *O asemenea atitudine face parte mai mult din Umanitarism, decât din Umanism.* Oricum, în ea se regasesc proteste si actiuni concrete, care pot fi aprofundate si extinse.

V. ANTI-UMANISMUL

La baza acestei forme de neo-fascism se afla o profunda respingere a valorii umane.

În masura în care fortele mobilizate de marele capital, sufoca popoarele, apar idei incoerente care apoi se fortifica, exploataând nevoile si nelinistea sociala, înselând-o cu falsi vinovati. La baza acestei forme de neo-fascism se afla o profunda respingere a valorii umane. Ceva asemanator se întâmpla si în anumite curente ecologice deviate, dat fiind faptul ca acorda privilegii naturii si nu omului. Acestea nu afirma ca dezastrul ecologic este atât de mare încât pune în pericol omenirea, doar ca fiinta umana a atentat împotriva Naturii. Dupa unele dintre aceste curente, fiinta umana este o fiinta infecta si de aceea ar contamina natura. Pentru ei, ar fi fost mai bine daca medicina nu ar fi avut nici un succes în lupta împotriva bolilor si deci în prelungirea vietii. "Mai întâi Pamântul!", urla acestia într-un mod isteric, reamintindu-ne proclamarile nazismului. Din acest punct si pâna la discriminarea culturilor care contamineaza, a strainilor care murdăresc si poluaza, pasul este scurt. Si, deci, aceste curente intra în câmpul Anti-umanist, pentru ca la urma urmelor disprețuiesc fiinta umana. Calauzele lor se disprețuiesc chiar pe ei însasi si prin acest fapt reflecta tenditele nihiliste si

sinucigase, astazi la moda.

■ **Un numar constient de persoane sensibile** adera la curentele ecologice, pentru ca înțeleg cât de grave sunt problemele pentru care acestia protesteaza. Însa, daca si-ar asuma, cum ar fi si mai potrivit, un caracter umanist, aceleasi curente si-ar îndrepta lupta lor către responsabilii catastrofelor: *marele capital si lantul de industrii si societatii distructive, toate foarte strâns înrudite cu complexul militaro-industrial.* Înainte de a se preocupa de foci, **vor trebui sa se preocupe de foamete, de suprapopulare, de mortalitatea infantila, de boli, de lipsa locuintelor si a structurilor sanitare, fenomene care caracterizeaza multe locuri de pe glob.** Vor trebui sa dea raspunsurile potrivite problemelor cum ar fi: lipsa locurilor de munca, exploatarea, rasismul, discriminarea si intoleranta, prezente în aceasta lume tehnologic avansata. Aceasi lume, care cu cresterile ei irationale creaza dezechilibre ecologice.

■ **Nu este nevoie sa ne întindem cu explicatii favorabile cum procedea**

instrumentele politice ale Anti-umanismului. *Reaua lor credinta atinge asemenea nivele, ca în permanenta încearca sa se dea drept reprezentantii Umanismului.* În aceeași directie s-a deplasat si fatarnica banda clericala care a pretins ca elaboreaza nu se stie ce teorie, începând cu un ridicol "Umanism teocentric". Este vorba de aceeasi lume care a inventat razboiul religiilor si inchizitiei, din care au fost alesi calaiaii parintilor istorici al umanismului occidental si care acum își atribuie virtutile victimilor sale, ajungând chiar pâna la "a ierta devierile" umanistilor antici. Rea credinta si banditismul sunt atât de mari în a-si apropia cuvinte, încât reprezentantii Anti-umanismului nu au întârziat în a se ascunde în spatele numelui de "umanisti".

■ **Ar fi imposibil sa se faca un inventar complet** al trucurilor, instrumentelor, modalitatilor si al expresiilor uzate de Anti-umanism. În orice caz, o lucrare de clarificare a tendintelor anti-umaniste mai ascunse, va permite multor umanisti, asa zisi, inocenti sau spontani, sa-si revada propriile conceptii si semnificatul activitatii lor sociale.

VI. FRONTURI DE ACTIUNE UMANISTA

Obiectivul unei asemenea miscari este promovarea uniunii de forte capabile sa influenteze tot mai mult, vaste sectoare ale populatiei

Umanismul organizeaza fronturi de actiune în cartiere, în lumea muncitorilor, a sindicatelor, a politicului si culturii, cu intentia de a-si asuma caracterul de miscare la nivel social. Operând în acest mod se creeaza conditii pentru a putea integra diferite forte, grupuri si indivizi progresisti, fara ca acestia sa-si piarda identitatea si caracteristicile particulare. Obiectivul unei asemenea miscari este promovarea uniunii de forte capabile sa influenteze tot mai mult, vaste sectoare ale populatiei si sa orienteze prin activitatea sa, transformarea sociala.

■ **Umanistii nu sunt ingenui**, nici nu își umfla piepturile cu declaratii de savoare romantica. În acest sens, nu-si supraluataza propriile expresii ca fiind cele mai apropiate de constiinta sociala si nu cred ca organizatia lor ar fi perfecta. Umanistii nu-si imagineaza a fi reprezentantii majoritatii.

Întotdeauna actioneaza în maniera pe care o crede mai corecta si încurajeaza transformările pe care le cred posibile si potrivite epocii în care se întâmpla sa traiasca.

info: